

der skal nedbringe CO₂-udslippet i tråd med de forpligtelser, som vi har påtaget os internationalt. Vi er altså nødt til at skærpe det arbejde, vi skal lave, hvis vi skal nå vores målsætninger.

Det er derfor godt, at vi allerede i dag kan tage fat på behandlingen af det første forslag, som er affødt af »Energi 21«. Dette lovforslag om energi- og vandbesparelser vil alene kunne bidrage til en reduktion af CO₂-udslippet med 1 pct.

Hovedformålet med lovforslaget er således en forbedring af det miljø, der omgiver os, og det skal ske igennem en slags varedeklaration af danske boliger – en varedeklaration, der sammen med en besparelsesplan vil sænke forbruget af el, vand og varme.

Der er brug for dette lovforslag. Der er nemlig brug for en langt mere konsekvent tilgang til energimærkning af vores boliger. Desværre har det nuværende regelgrundlag vist sig utilstrækkeligt. Dette grundlag er fra 1981. Varmetilsynsrapporterne er kun blevet udarbejdet i forbindelse med cirka halvdelen af alle hushandlere, og det synes vi i Socialdemokratiet er for ringe.

Det hænger sammen med de manglende sanktionsmuligheder, men selvfølgelig også med de i forvejen udviklede regler omkring hussalg. Regler, der kan være meget uoverskuelige for en familie, som blot skal sælge deres eget hus.

Med dette lovforslag vil vi for det første løse problemet omkring de manglende rapporter. Det sker simpelt hen ved, at køber kan få gennemført energimærkningen på sælgers regning. Det kan altså på ingen måde betale sig for sælger at undlade at lade sit hus energideklare. For de større ejendomme er tanken, at de eksisterende sanktionsmuligheder skal videreføres, dog med den forskel, at man nu vil gøre brug af dem. For det andet er der i lovforslaget taget højde for, at den nye energimærkning ikke må besværliggøre salg af ejendomme yderligere. Derfor er der lagt op til, at energimærkningen skal koordineres med huseftersynsordningen.

Det er vigtigt her at understrege, at husejerne kun skal have én konsulent, kun ét konsulentbesøg, nemlig ved at der sker en samordning – kan man kalde det – imellem Boligministeriets og Miljøministeriets ønsker. På den måde kan sælger nøjes med netop at lade én person gennemføre undersøgelserne. Sammenlagt vil det betyde en besparelse; det er vi overbevist om.

Derudover har lovforslaget et mere langsigtet mål. Energimærkningen gør forbruget af energi

mere synligt. Det vil gøre det klart, hvilke boliger der er dyre i drift, og hvilke boliger der er billigere og dermed mere miljørigtige.

Det er især tilfældet med indførelsen af energiplan og energiledelse i de større ejendomme. Det vil hurtigt gå op for folk, hvor der er penge at spare, og det er som bekendt en meget motiverende faktor. Det gælder også for almindelige parcelhuse. De mest energirigtige huse vil – alt andet lige – blive mere attraktive boliger på markedet. Derved opnår vi både en forbedring af miljøstandarden i de danske boliger, men vi opnår også en forbedring af miljøet, og derfor støtter vi i Socialdemokratiet lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

På foranledning af fru Helen Beims indlæg har jeg et par spørgsmål til Socialdemokratiet, som jeg godt vil have afklaret.

Jeg forstod på fru Helen Beim, at man ligesom ikke er klar over, at køber og sælger i forvejen står i en privatretlig situation. Jeg forstår også på indlægget, at det er, som om disse emner, der nu pludselig skal lovgives om, er emner, som man aldrig tidligere har haft oppe i forbindelse med omsætningen af fast ejendom.

Jeg vil gerne høre fru Helen Beim, om ikke det er almindelig kendt, at alle disse ting normalt fremgår af slutsedlen – det være sig varmemeforbrug, energiforbrug, vandforbrug og alt muligt. Det har det retlige private system selv etableret igennem adskillige år. Jeg vil gerne høre, hvad årsagen egentlig er til, at man nu gerne vil lovgive om det. Det var det ene spørgsmål.

Og hvad er det andet motiv fra regeringen og Socialdemokratiet i forbindelse med, at det pludselig skal være køber, der ligesom er den svage part her? Kunne det ikke lige så godt være sælger? Sker der ikke lige så megen omsætning af fast ejendom, hvor det er sælgeren, der er den svage part og derfor ikke er i besiddelse af midler? Men her i lovforslaget fremgår det, at det altså er køber, der med regres over for sælger til enhver tid kan forlange, at sælger skal betale en omkostning sådan og sådan og sådan.

Jeg synes, det er en ejendommelig retsopfattelse af det samfund, vi lever i. Jeg kunne godt tænke mig, at Socialdemokratiet havde et par kommentarer til disse to spørgsmål.